

0413
b

Komitet do Spraw Radia i Telewizji
Polskie Radio i Telewizja
Ośrodek Badań i Opinii Publicznej
i Studiów Programowych

Warszawa, maj 1974 r.

TEATR POLSKIEGO RADIA

/Analiza treści/

Część I - Obraz społeczeństwa w teatrze Polskiego Radia /niektóre cechy społeczno-demograficzne bohaterów/

Zanalizowano 30 słuchowisk nadanych w miesiącach: listopad, X grudzień 1973 i styczeń 1974 w tzw. "Studiu Współczesnym". Słuchowiska te dobrano ze względu na ich tematykę współczesną, tj. których czas akcji nie wykracza poza datę wybuchu II wojny światowej.

Próba w ten sposób otrzymana zawiera materiał różnorodny. Po pierwsze, różnicuje się on ze względu na m i e j s c e akcji dramatycznej. W większości słuchowisk /21 na 30/, akcja dzieje się w Polsce, w czterech przypadkach - w krajach kapitalistycznych, w dwóch przypadkach - w krajach socjalistycznych /ZSRR i Jugosławia/. Pozostałe trzy słuchowiska^{1/} przenoszą nas bądź w świat satyrycznej metafory do jakiegoś pałacu Jego Udzielności, bądź w świat społeczny fantastyki naukowej^{2/}, który nie zdradza podobieństwa z żadnym z istniejących ustrojów. Po drugie, jak zorientowaliśmy się z powyższego, nasz materiał różnicuje się ze względu na zasadnicze konwencje: r e a l i - s t y c z n ą i n i e r e a l i s t y c z n ą, w jakich napisano sztuki. I tak 21 słuchowisk, w których akcja toczy się w Polsce, a które posłużą nam do odtworzenia fikcyjnego społeczeństwa polskiego w teatrze radiowym - jest realistycznych, chociaż przewijają się w nich wątki majaczeń i snu na jawie^{3/}.

1/ "Polonus w opałach" Krzysztonia, "Do piekła" i "Kurier poranny" Sulimy-Kamińskiego.

2/ "Katastrofa" Kuczynskiego

3/ "Terapia przestrzenna" Gomółickiego, "Pustynia" Muldner-Nieckow
skiego

Z czterech słuchowisk o krajach kapitalistycznych, dwa są realistyczne, przy czym jedno z nich^{4/} rozgrywa się na konkretnym obszarze geograficznym /w Finlandii/, drugie^{5/} - we współczesnym państwie Zachodu bliżej nie określonym. Pozostałe dwa słuchowiska z tej grupy należą do gatunku fantastyk naukowej, niemniej społeczeństwa przedstawione noszą bezspornie cechy formacji kapitalistycznej. Te cztery słuchowiska będą więc analizowane łącznie i dostarczą wniosków na temat obrazu rzeczywistości kapitalistycznej w teatrze radiowym. Satyryczne metaforę ze sztuk J. Krzysztonia i J. Sulimy-Kamińskiego, ponieważ mają bezpośrednie odniesienie do polskiej rzeczywistości, będą dołączone do pierwszej grupy 21 słuchowisk i wykorzystane na tych etapach analizy, na których będzie to celowe.

Co do dwóch słuchowisk o krajach socjalistycznych, będziemy musieli ograniczyć się tylko do omówienia każdego z nich: ich liczba nie pozwoli na jakiegokolwiek uogólnienia.

SPOŁECZEŃSTWO FIKCYJNE POLSKIE W DRAMACIE RADIOWYM

Rekonstrukcję tego społeczeństwa rozpoczniemy od odpowiedzi na pytanie, jakie pokolenia reprezentują bohaterowie słuchowisk o Polsce współczesnej, biorąc pod uwagę ich wiek, w chwili gdy toczy się akcja dramatu.

W trakcie analizy słuchowisk, zdaliśmy sobie sprawę, że wiek postaci nie jest tam pustą ramą czasową, lecz że te ramy są wypełnione przez treści określonych doświadczeń społeczno-histerycznych; że zatem podziały, czy klasy wieku, jakie należy przyjąć, nie podlegają decyzji całkowicie arbitralnej, lecz muszą odpowiadać pewnym epokom w dziejach najnowszych narodu.

Pierwszą epokę wyznaczałyby następujące wypadki: I wojna światowa /1914-18/, dwudziestolecie międzywojenne, II wojna światowa /1939-45/. Początek tej epoki stanowiłby mniej więcej datę narodzin bohaterów 1-szego pokolenia.

4/ "Jesienna burza" Reino Lahtinena

5/ "Raport" Głowackiego

Drugą epokę otwierałby dzień Wyzwolenia /1945/, i 2-gie pokolenie byłoby tym, które liczy sobie obecnie blisko tyle lat co Polska Ludowa, a którego wiek dojrzewanania /20-30 rok życia/ przypada na okres popazdziernikowy.

Wreszcie, 3-cie pokolenie to pokolenie aktualnych nastolatków.

Wśród bohaterów sztuk o Polsce współczesnej przeważają przedstawiciele 1-szego pokolenia, czyli, jak się to czasem mówi, "pokolenie kolumbów". Stanowią oni ponad 52% lub - jeśli wliczyć tu połowę liczby, jaką zgromadziło pogranicze pokoleń 1-szego i 2-giego - prawie 60% ogółu.

Szansa, jaką mają słuchacze 2-giego i 3-ciego pokolenia, znalezienia w sztuce protagonisty w swym wieku, jest mniej więcej wyrównana. Wynosi ona, jeśli dodać połowę liczby z pogranicza I-II i II-III, 21% dla pokolenia 2-giego oraz, jeśli dodać połowę liczby z pogranicza 2-giego i 3-ciego, 19% dla pokolenia trzeciego. Czyli trzydziestolatekowie i nastolatekowie natrafiają na swego rówieśnika w roli wiodącej odpowiednio 2 razy na 9-10 sztuk i 2 razy na 10-11 sztuk, gdy tymczasem ich ojcowie i dziadkowie niemal 2 razy na 5 sztuki.

Przejdźmy do płci bohaterów. Tylko dwukrotnie są nimi kobiety, przy czym jedna jest przedstawicielką 1-ego, a druga - przedstawicielką 3-go pokolenia. Dominacja męska jest przytłaczająca.

Do inteligencji pracującej należy mniej więcej 62% ogólnej liczby bohaterów. Drugą klasą społeczną, która jest reprezentowana najliczniej, jest klasa robotnicza - 14%. Jednakże spadek jest więcej niż czterokrotny, gdy przechodzimy od pierwszej pozycji do drugiej, tj. od bohaterów - inteligentów, do bohaterów - członków klasy robotniczej.

Analiza rozsięgu probentowego między zawodami pozwala ustalić inną interesującą tendencję: mianowicie, wśród bohaterów inteligentów, ponad połowa to ci, których zawód wymaga wykształcenia wyższego /zawody literacko-artystyczne, kadra kierownicza i inżynierska/. Konkludując powiedzieliśmy, że w Teatrze PR, niemal w 2 wypadkach na 3, spotykamy się z bohaterem, który jest inteligentem i który będzie, częściej niż w 1 wypadku na 3, posiadał wykształcenie określane jako wyższe.

Jak się przedstawia m o b i l n o ś ć s p o ł e c z n a wśród bohaterów? Np. ilu z tych, którzy są inteligentami, awansowało do ^{wyższej} ~~tej~~ kategorii społecznej i jakie było środowisko pierwotne, z którego startowali? Jakie były inne przypadki przejścia od klasy do klasy czy zmiany zawodu przez bohatera w toku jego życia?

Na 21 bohaterów, w stosunku do 5 notujemy zmianę przynależności społecznej i zawodu, co stanowi bez mała 25% ogółu. Najczęściej występuje awans członka klasy robotniczej do inteligencji. W jednym przypadku, mamy do czynienia z sukcesem życiowym urzędnika osiągniętego dzięki praktykom właściwym marginesowi pasożytniczemu. Sukces bardzo nietrwały, który środowisko bohatera, nie wnikając w środki, jakie do niego przywiódły, traktuje jednak jako materialne i prestiżowe wysforowanie się. Awanse robotnicze odbywają się bądź drogą dokształcania się, bądź, nie wykluczając dokształcania się, interweniuje tu czynnik działalności w ruchu robotniczym przed wojną i udział w ruchu oporu lewicy polskiej w czasie wojny.

Przejdźmy do innych kontaktów społecznych bohaterów. Zestawienie zak. nr, określa r o d z a j e lub kategorie tych kontaktów, c z ę s t o ś ć, z jaką bohater wchodzi w dany rodzaj styczności, d o n i o s ł o ś ć, jaką ten czy inny rodzaj styczności posiada dla jego losów życiowych /w konsekwencji również dla akcji dramatu/.

Tabela uwzględnia, prócz uczestnictw aktualnych te, które miały miejsce w przeszłości /przed wojną lub w czasie II wojny/ i które stanowią przedmiot reminiscencji bohaterów; ponadto, wymienia się tam, często niemniej ważne, ich styczności z osobami wywołanymi w rozmowie bądź jedynie pomyslanymi/ czy nawet urojonymi/.

Analiza ilościowa uczestnictw i styczności społecznych wykazuje, że te, w które bohaterowie wchodzi najczęściej, to kontakty profesjonalne, kontakty wynikające z racji wykonywania funkcji zawodowej, kontakty w obrębie małej grupy koleżeńskiej w miejscu pracy i zarazem w ramach formalnej hierarchii stanowisk

Częstość styczności zawodowych jest niemal dwukrotnie większa od uczestnictw rodzinnych /61 do 31/, będących na drugiej pozycji, trzykrotnie większa od tych, które zajmują pozycję trzecią: koleżeństwa poza pracą, znajomości z obcymi, styczności na terenie instytucji służby zdrowia /61 do 18 w każdym przypadku/. Poza tym, że są one najczęściej nawiązywane, stosunki zawodowe okazują się również najczęściej stosunkami społecznymi o podstawowym znaczeniu dla biegu losów bohatera, tymi, które wnoszą główną treść do jego doświadczeń, które wikłają go w istotne problemy i konflikty.

Zatem, jeśli mamy szukać miejsca, gdzie oś akcji dramatycznej słuchowisk radiowych spoczywa zazwyczaj, jest nim miejsce pracy.

Rodzina zajmuje drugą pozycję ze względu na częstotliwość uczestnictw. Jeśli rozróżnimy w obrębie więzi rodzinnych: rodzinę urodzenia bohatera, rodzinę, którą sam założył, rodzinę jego rodziców, rodzinę jego dzieci etc., okaże się, że częstość uczestnictwa wzrasta się w przypadku rodziny urodzenia i rodziny założonej, aby spaść gwałtownie z chwilą gdy przechodzimy do pozostałych kategorii więzi rodzinnej. Wysoka częstość uczestnictwa w rodzinie nie pociągają jednakże za sobą częstej doniosłości tego typu więzi dla losów bohatera. Jeśli w porównaniu z kontaktami zawodowymi, związki rodzinne są dwukrotnie rzadsze, występują one aż piętnastokrotnie rzadziej od poprzednich w charakterze więzi istotnych.

To samo dotyczy koleżeństw poza pracą i styczności z instytucjami służby zdrowia. Częstość uczestnictwa /trzecia pozycja/ nie pozostaje tu w żadnej odpowiedniości z doniosłością, która wyraża się w wartościach liczbowych minimalnych. Wyjątek stanowią spotkania z obcymi ludźmi i środowiskami, również na trzecim miejscu ze względu na częstotliwość uczestnictwa, lecz z których przynajmniej co drugie, skoro pojawia się w dramacie, jest powołane do odegrania tam roli ważnej. Jednakże styczności z obcymi są trzy i półkrotnie rzadziej znaczące niż stosunki, które bohater nawiązuje w pracy.

Miłość stanowi na tle innych typów styczności społecznych przypadek szczególny: występuje rzadko /piętnastokrotnie rzadziej

niż kontakty zawodowe/, lecz w 75% jako związek doniosły/
kontakty zawodowe w 55%/. Zatem, jeśli jest bardzo mało miłości
w dramacie radiowym, jest również bardzo mało miłości niezna-
czącej.

Przejdźmy do uczestnictw politycznych. Co zwraca tu uwagę,
charakterystyczny sposób, w jaki są one rozrzucone. Przytka-
czająca ich większość, to styczności obywateli z aparatem mi-
licyjno-sądowym. Poza tym, nie natrafiamy w słuchowiskach
na ż a d n e i n n e instytucje polityczne - czy to by były
partie, organizacje społeczne, organy administracji państwowej
i rządu etc. - z którymi bohater kontaktowałby się jakoś czy
w których znajdowałby pole do działalności. Dopiero musimy
cofnąć się w przeszłość: do czasów II wojny światowej czy lat
pięćdziesiątych, aby napotkać nieliczne przypadki udziału
bohaterów w partyzantce lub /w jednym przypadku/ w zmaganiach
z "agityczkami" do spółdzielni produkcyjnych. Obywatel w słu-
chowiskach radiowych, jeśli się mamy trzymać współczesności,
jest tylko pozwanym, aresztantem winnym lub podejrzanym o prze-
stępstwo, bądź też posiadaczem poszkodowanym w swej własności.
Jeśli tematyka polityczna w sensie, o jaki nam idzie pojawia
się w ogóle, to dopiero pod płaszczykiem metafory satyrycznej
w dwóch dramatach nierealistycznych: "Kurier poranny" J. Sulimy-
Kaminskiego i "Polonus w opałach" J. Krzysztonia.

Prześledźmy rozrzut uczestnictw w e k o n o m i c z n y m
s e k t o r z' e życia. Jak już wspominaliśmy, uczestnictwa
nasilają się w miejscu pracy i w instytucjach służby zdrowia.
Widzimy więc najczęściej i prawie wyłącznie bohatera słuchowisk
jako pracownika /przełożonego czy podwładnego/ i jako kolegę
w pracy, a następnie - jako pacjenta bądź pensjonariusza, bądź
/o wiele rzadziej/ interesanta Służby Zdrowia. Jednakże w obu
kategorii ról, jedynie pierwsza: rola profesjonalna w a ż y
w jego życiu.

W dziedzinie k u l t u r y , o ś w i a t y , i d e o l o -
g i i jego uczestnictwa są stosunkowo rzadkie i całkowicie
nieistotne /wykluczamy tu np. przypadek bohatera-
pisarza, dla którego literatura jest działalnością zawodową/. Szerokie
obszary uczestnictw kulturawych /teatr, muzyka, sztuki piękne etc.

są dla niego - zarówno w sensie "wielkiej kultury", jak "kultury masowej" czy amatorstwa - białą kartą. To samo dotyczy sportu /jeśli wykluczyć jeden przypadek/.

Reasumując powiedzielibyśmy, że bohater słuchowisk o Polsce współczesnej przede wszystkim pełni zawód, potem przebywa na łonie rodziny, potem i w równym stopniu - pielęgnuje koleżeństwa po pracy, zawiera znajomości z obcymi i leczy się. Lecz ze wszystkich tych styczności najczęstszych w jego życiorysie, następujące tylko nabierają zasadniczej wagi: te, które nawiązują w pracy i te, w które wchodzi z obcymi ludźmi.

Jeśli poddamy postaci pierwszej planowej w słuchowiskach tej samej analizie co do wieku, płci, przynależności klasowej i zawodowej, uczestnictw w różnych grupach społecznych - co bohaterów, jakie rezultaty otrzymamy?

Przyjrzyjmy się rozkładowi wieku dla postaci pierwszoplanowych, tj. tych, których znacznie w akcji dramatu jest największe po bohaterach:

- Pokolenie poprzedzające pokolenie 1-sze - 1
- pokolenie 1-sze - 23
- pokolenie z pogranicza 1-szego i 2-go - 9
- pokolenie 2-gie - 7
- pokolenie z pogranicza 2-go i 3-go - 6
- pokolenie 3-cie - 5
- nie wiadomo - 6

Zatem, gdy w grę wchodzi postacie pierwszoplanowe, występuje ta sama silna tendencja do wybierania postaci spośród 1-go pokolenia, którą obserwowaliśmy w przypadku bohaterów. Jeśli odliczyć tych, których wiek pozostaje niewiadomy dla słuchacza, blisko 50% postaci pierwszoplanowych jest z "pokolenia kolumbów", a jeśli dodać do nich połowę tych, którzy zgromadzili się na pograniczu ich pokolenia i pokolenia drugiego, otrzymamy prawie 55% postaci pierwszoplanowych. Szansa, że postać pierwszoplanowa będzie z pokolenia 2-go, jest nieco wyższa od tej, że będzie ona z 3-go pokolenia "nastolatków" wynosi ona odpowiednio około 14 i 10%. Można ją podwyższyć dla pokolenia 2-go, np. powiększając jego efektywny o połowę

tego co skupiły pogranicza pokoleń 1-go i 2-go z jednej strony, 2-go i 3-go z drugiej strony. Podobnie dla pokolenia 3-go. Nie zmienia to jednak faktu, że przedstawiciele pokolenia 1-go przeważają zdecydowanie wśród postaci pierwszoplanowych.

Co do p ł c i postaci pierwszoplanowych, proporcja przedstawia się następująco: 42 do 15 na korzyść mężczyzn. A więc, w porównaniu z bohaterami, gdzie wynosił on poniżej 10%, odsetek kobiet wzrasta tu ponad trzykrotnie osiągając blisko 36%. Jeśli kobieta w teatrze PR ma szansę mniejszą niż 1 do 10 odgrywać rolę wiodącą, już częściej niż w 1 przypadku na 3 udaje jej się zająć pozycję pierwszoplanową. Niemniej także tu, przewaga mężczyzn jest istotna.

Przyjrzyjmy się przynależnościom klasowym postaci pierwszoplanowych.

Odliczając te przynależności klasowe, które nie utrwały się w jakikolwiek konkretny sposób w umyśle słuchacza, otrzymamy 2/3 ogółu /33/ ^{postaci pierwszoplanowych, które zaliczyć musimy do inteligencji,} jak w przypadku bohaterów, klasa ta jest tu kilkakrotnie bardziej liczebna niż każda z pozostałych. Chłopstwo zajmuje drugą pozycję /9/ przed klasą robotniczą /6// wśród bohaterów, robotnicy wyprzedzali chłopów/ lecz postaci pierwszoplanowe, będące chłopami, są trzykrotnie mniej liczne niż te, które są inteligentami. Margines pasażerski /6/ i inne 1.

Jak przedstawia się awans społeczny wśród postaci pierwszoplanowych? Z klasy robotniczej do inteligencji awans społeczny jest tu najczęstszy /5/. Mamy tu zbieżność z danymi dla bohaterów, natomiast mniej więcej 15% ogółu postaci pierwszoplanowych to inteligenci pochodzący z awansu.

A oto rozkład zawodów wśród tych postaci: Wolne zawody - 7, robotnicy - 6, uczniowie studenci - 5, kadra kierownicza przedsiębiorstw - 5, rolnicy - 4, kadra inżynierska - 3, nauczyciele, wychowawcy - 3, rzemieślnicy - 2, milicja - 2, gospodynie domowe - 2, urzędnicy - 1, personel służby zdrowia - 1, naukowcy - 1, inni - 1, pasażerzy - 1, nie wiadomo - 12.

Zatem, najczęściej postaci pierwszoplanowe oddają się tak zwanym wolnym zawodom, następnie zarządzają zakładami pracy. Robotnicy zajmują trzecie miejsce, rolnicy - czwarte. Jeśli policzymy zawody, których pełnienie wymaga wyższego wykształcenia, okaże się, że jest ich ponad 45% /i nie bierzemy tu pod uwagę studentów, którzy spełniają jakby w połowie ten warunek/. Jest ich dwukrotnie więcej niż robotników i rolników razem wziętych/ zbieżność danych, jeśli rozpatrujemy je w ich tendencji z tymi, które uzyskano poprzednio dla bohaterów/. Co do niższych szczebli administracji czy usług, ich reprezentacja wśród postaci pierwszoplanowych jest nikła.

Częstotliwość uczestnictwa postaci pierwszoplanowych wykazuje tendencję do wzmagania się w przypadku tych samych rodzajów kontaktów społecznych co częstotliwość uczestnictwa bohaterów; mianowicie, jest ona największa w miejscu pracy /54/, w rodzinie /43/, następnie w towarzystwie /29/, w kręgu koleżeńskim /25/ i w kręgu znajomości z obcymi /19/. Wyjątek stanowią styczności z instytucjami Służby Zdrowia: w przeciwieństwie do bohaterów, postaci pierwszoplanowe nie chorują i nie wymagają opieki lekarskiej.

Poza tym, bohater był zdecydowanie częściej obecny w pracy niż w domu; u postaci pierwszoplanowych, różnica ta dąży do wyrównania się: ich kontakty profesjonalne stają się tym samym mniej eksponowane, bardziej wtopione w inne. Ze wszystkich kategorii więzi rodzinnej, postaci pierwszoplanowe dają istotne pierwszeństwo tym, które zapewnia rodzina założona, gdy tymczasem bohaterowie dzielili jakby swe preferencje między rodzinę założoną a rodzinę urodzenia.

Jeśli przejdziemy do życia politycznego, rozkład uczestnictw jest tu analogiczny do tego, co stwierdzaliśmy dla bohaterów. Jak ci ostatni, postaci pierwszoplanowe stykają się w tym sektorze wyłącznie z aparatem milicyjno-sądowym jako śledzeni, przesłuchiwani czy poszkodowani i tylko we wspomnieniach z czasów II wojny pojawiają się jako kombatanci czy więźniowie obozów koncentracyjnych /w jednym z przypadków, wspomina się lata 50-te, kiedy postać stawia opór "agitczykom" zakładającym kolektywne gospodarstwa.

Bogdan Chełstowski

Tabela Nr 1

**Erzynałość klasowa
bohaterów i postaci pierwszoplanowych
w słuchowiskach radiowych**

Klasa warstwa, grupa społeczna	Główny bohater		Postać pierwszo- planowa		Razem	
	status na po- czątku sztuki	awans w czasie akcji sztuki	status na po- czątku sztuki	awans w czasie akcji sztuki	status na po- czątku sztuki	awans w czasie akcji sztuki
1	2	3	4	5	6	7
inteligencja pracująca	13	0	33	0	46	0
klasa robotnicza	3	3	6	3	9	6
chłopi	1	1	9	3	10	4
marginies społeczny	1	1	1	0	2	1
inne	1	0	1	0	2	0
nie wiadomo	2	0	6	1	8	1
R a z e m	21	5	56	7	77	12

1/16.7.74/9/12

Tablica Nr 2

Nobilność społeczna bohaterów i postaci pierwszoplanowych

Lp	Zawód	Główny bohater		Postać pierwszoplanowa		Razem	
		status na początku sztuki	awans w czasie akcji sztuki	status na początku sztuki	awans w czasie akcji sztuki	status na początku sztuki	awans w czasie akcji sztuki
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Kierat, artysta	2	0	0	-	2	-
2	kadra kierownicza przedsiębiorstw	2	0	5	-	7	-
3	kadra inżynierska	3	0	3	-	6	-
4	urzędnicy	2	0	1	-	3	-
5	studenci, uczniowie	3	0	5	-	8	-
6	rzemieślnicy	1	1	2	-	3	-
7	prac. transportu	1	1	6	-	7	-
8	milicja	1	-	2	-	3	-
9	rolnicy	1	1	4	-	5	-
10	sutener	1	1	0	-	1	-
11	inne	2	1	1	-	3	-
12	nie wiadomo	2	0	12	-	14	-
13	gospodynie domowe	0	0	2	-	2	-
14	naukowcy	0	0	1	-	1	-
15	nauczyciele-wychowawcy	0	0	3	-	3	-
16	wolne zawody	0	0	7	-	7	-
17	personel służby zdrowia	0	0	1	-	1	-
18	pasożyci	0	0	1	-	1	-
	Razem	21	5	56	-	77	-

Tabela 3

Styczność społeczna bohaterów i postaci
 pierwszoplanowych słuchowisk radiowych

Lp	Styczność społeczna	Główny bohater	Postać pierwszoplanowa	Razem
1	2	3	4	5
I.				
1.	rodzina	31	43	74
2.	koleżeństwo poza pracą	18	25	43
3.	kontakty z obcym	18	19	37
4.	towarzystwo, grupy biedziadów	11	29	40
5.	sąsiedztwo	10	10	20
6.	ulica grupy gapiów	5	0	5
7.	miłość	4	4	8
8.	przyjaźń	4	6	10
II.	<u>Życie ekonomiczne</u>			
1.	grupa pracownicza	61	54	115
III.	<u>Instytucje</u>			
1.	Służba zdrowia	18	1	19
2.	handel, gastronomia	2	0	2
3.	prywatny lokal	2	3	5
4.	poczta	1	0	1
5.	usługi	1	0	1
6.	komunikacja	1	0	1
7.	administracja domów	1	0	1
IV.	<u>Życie polityczne</u>			
1.	milicja, sądownictwo	9	11	20
2.	armia grupy partyzanckie	3	3	6
3.	inne	1	1	2

Lp	Styczność społeczna	Główny bohater	Postać pierwszo-planowa	Razem
V.	Kultura, Oświata Ideologia			
1.	Prasa, radio, TV	5	1	6
2.	Szkoła	3	6	9
3.	Literatura	2	1	3
4.	Związki hobbystyczne	2	5	7
5.	Dom Dziecka	2	0	2
6.	Więź narodowa	1	1	2
7.	Reklama	2	0	2
8.	Inne	0	2	2
	O g ó ł e m	218	225	443

3/16.7.74/9/iż